

KLEINER MÜNSTERLÄNDER

Oprindelsesland: Tyskland

- Anvendelse:** Alsidigt anvendelig jagthund.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 7 (Stående jagthunde),
Sektion 1.2 (Kontinentale, stående jagthunde af spaniel-typen).
Med brugsprøve.
- Historie:** Udviklingen af Kleiner Münsterländer er skjult et sted midt i det 19. århundrede. Efter ændringerne i den tyske jagtlov, med det stigende antal jægere og jagtinteresserede og den systematiske pleje af vildtbestanden, begyndte opdrættet af nye, tyske stående jagthunde. Der er beretninger om, at langhårede "vagtelhunde" (tyske spaniels) omkring 1870 var velkendte i Münsterland-området. Disse hunde havde en fast stand, havde fremragende sporsans og kunne tilmed apportere. I året 1906 tog den kendte hededigter Hermann Löns sig af sagen: Han satte en offentlig opfordring i bladet "Unser Wachtelhund" og bad om at få meldinger om endnu eksisterende eksemplarer af den røde Hanoveranske Hedebracke. Imidlertid opdagede han og hans brødre i stedet en stående vagtelhund på gårdene, kaldet "Heidewachtel". Ud over brødrene Löns bestræbte også andre velkendte hundefolk, som f.eks. Baron von Bevervörde-Lohburg, sig for at skabe en rimelig bestand til avl også i andre områder. Hr. Heitmann, en lærer fra Burgsteinfort, var den første, der opnåede succes med sin linieavl. Mange andre avlslinier af den såkaldte "Dorsten type" dukkede op i Westfalen i de følgende år. Den 17. marts 1912 blev "Verband für Kleine Münsterländer Vorstehhunde" endelig grundlagt. Klubben udtrykte dengang sit formål således: "Klubben har til formål at fremme racerenhed og seriøst opdræt af den langhårede, lille, stående jagthund, som er blevet opdrættet i Münsterland gennem årtier." Manglen på fastlagte karakteristika for racen på den tid hæmmede både avlsarbejdet og klubbens virke, men fra 1921 fulgte opdrætterne omsider den racestandard, der var opstillet af dr. Friedrich Jungklaus. Der er dog intet endegyldigt bevis for oprindelsen af den tids hunde.

- Helhedsindtryk:** Middelstor, kraftig og harmonisk af kropsbygning, præget af adel og elegance, med harmoniske proportioner. Ædelt hoved. Dens rejste holdning viser kroppens flydende linier med vandret båret hale. Forbenene er godt behængt, bagbenene bærer bukser, og halen har en udpræget fane. Den glansfulde pels er glat til let bølget, tæt og ikke for lang. Bevægelsen er harmonisk og jordvindende.

- Proportioner:**
- Kropslængden målt fra brystbenets spids til sædebensknuden må højst være 5 cm større end skulderhøjden.
 - Skallens længde fra nakkeknode til stop er den samme som næsepartiets længde fra stop til næsespids.
- Temperament:** Kleiner Münsterländer er intelligent og lærenem, temperamentsfuld og ligevægtig, med et stabilt væsen. Over for mennesker er den opmærksom og venlig (dvs god som familiehund), har gode sociale egenskaber og orientering mod sin fører (samarbejder godt). Den har en vedholdende jagtdrift, alsidige jagtanlæg såvel som stærke nerver og vildtskarphed.
- Hoved:** Hoved og udtryk er en del af racens type.
- Skalle : Ædel, tør og flad til let hvælvet.
- Stop : Kun let udtalt, men dog tydeligt.
- Næse : Ensfarvet brun.
- Næseparti : Kraftigt og langt, med lige næseryg.
- Læber : Korte, tæt sluttende mod hinanden, godt pigmenterede, ensfarvet brune.
- Kæber, bid : Store, hvide tænder. Kraftige kæber med regelmæssigt og fuldstændigt saksebid, dvs at de øverste fortænder tæt overlapper de nederste, og at tænderne er stillet lodret i kæben. Med 42 tænder i henhold til tandformlen. Op til +/- to PM1 er tilladt.
- Kinder : Kraftige, med god muskulatur.
- Øjne:** Middelstore, hverken dybtliggende eller udstående. Så mørkebrune som muligt. Øjenrandene slutter tæt til øjet og skjuler bindehuden.
- Ører:** Brede, højt ansatte, fast tilliggende. De spidser til nederst og må ikke nå længere end til mundvigen.
- Hals:** Længden passer harmonisk til helheden. Bliver gradvis bredere mod kroppen. Nakken er meget muskuløs og let buet. Huden ved struben ligger stramt til.
- Krop:**
- Overlinie : Lige, let faldende.
- Manke : Udpræget.
- Ryg : Fast, med god muskulatur. Ryghvirvlernes torntappe skal være dækket af muskler.
- Lænd : Kort, bred og muskuløs.
- Kryds : Langt og bredt, ikke brat affaldende, men kun let faldende mod halen og med god muskulatur. Bækkenet er bredt.
- Bryst : Mere dybt end bredt. Brystbenet skal nå længst muligt bagud. Godt hvælvede ribben.
- Underlinie : Forløber i en elegant og let bue bagud. Tør.
- Hale:** Højt ansat, med en lang fane. Den er kraftig ved roden, tyndere udefter og middellang. Den bæres nedefter i ro, men vandret under bevægelse, ikke for højt over ryglinien og let buet. Den yderste trediedel må krumme let opefter.
- Lemmer:**
- Forpart:** Generelt : Set forfra er forbenene lige og så parallelle som muligt. Set fra siden er de stillet godt ind under kroppen. Afstanden fra jorden til albuerne er nogenlunde den samme som fra albuen til manken.
- Skuldre : Godt tilliggende skulderblade med god muskulatur. Skulderblad og overarm danner en god vinkel på ca 90°.
- Overarm : Så lang som muligt, med god muskulatur.
- Albuer : Slutter tæt til kroppen, hverken ind- eller udadrejede. Over- og underarm danner en god vinkel.

<u>Underarm</u> :	Med kraftig benstamme, lodret stillet.
<u>Håndrod</u> :	Kraftig.
<u>Mellemhånd</u> :	Ganske let fremadrettet.
<u>Forpoter</u> :	Runde og hvælvede, med tæt sluttede tæer og tilpas tykke, solide og robuste trædepuder. Ikke for rigeligt behårede. Poterne er stillet parallelt, hverken i stand eller under bevægelse er de ind- eller udadrejede.

Bagpart: Generelt : Set bagfra er bagbenene lige og parallelle. Korrekte vinkler i knæ og haser. Kraftige knogler.

<u>Overlår</u> :	Langt, bredt og muskuløst. Danner en god vinkel med bækkenet.
<u>Knæ</u> :	Kraftigt. Over- og overlår danner en god vinkel.
<u>Underlår</u> :	Langt, muskuløst og senet.
<u>Haseled</u> :	Kraftigt.
<u>Mellemfod</u> :	Kort, lodret stillet.
<u>Bagpoter</u> :	Runde og hvælvede, med tæt sluttede tæer og tilpas tykke, solide og robuste trædepuder. Ikke for rigeligt behårede. Poterne er stillet parallelt, hverken i stand eller under bevægelse er de ind- eller udadrejede.

Bevægelse: Jordvindende, med godt fraskub og tilsvarende fremgreb. For- og bagben føres lige og parallelt. Godt oprejst holdning under bevægelsen. Pasgang er uønsket.

Hud: Stramt tilliggende, uden rynker og folder.

Pels:

<u>Hårlag</u> :	Tæt, middellangt, glat til let bølget, ligger tæt til kroppen og er vandafvisende. Kroppens omrids må ikke sløres af for lang pels. Pelsen skal ved sin tæthed beskytte bedst muligt mod vejret, terrænforhold og skrammer. Korthårede, glatte ører er en fejl. Forbenene har behæng, bagbenene har bukser til haseledet. Halen har lang fane og hvid spids. Rigelig brystpels er uønsket.
<u>Farve</u> :	Brun-hvid og brunskimmel med større, brune pletter eller sadel. Småpletter og blis er tilladt. Tan-farvede aftegninger ved næseparti, øjne og om anus er tilladt (såkaldte Jungklaus'ske aftegninger).

Størrelse: Skulderhøjde for hanner 54 cm, tæver 52 cm, for begge køn +/- 2 cm.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

Alvorlige fejl (betydende afvigelser fra standarden):

- Klodset kropsbygning med grove knogler.
- Betydelige afvigelser i forholdet mellem krop, hals og skulderhøjde.
- Over 50% af næsen kødfarvet eller plettet.
- Spidst næseparti. Konkav næseryg.
- For lyse øjne. Lysegule "rovfugleøjne".
- Betydeligt mangelfuld brystdybde, for fladribbet eller tøndeformet brystkasse.
- Stærkt ud- eller indadrejede albuer.
- Stejlt stillet mellemhånd.
- Stærkt kohaset eller stærkt hjulbenet, både i stand og bevægelse.
- Spredte tæer eller åbne poter, flade, nedsunkne poter.
- Tung og klodset bevægelse.
- Glatte ører uden behåring, for lange og lokkede frynser på ørerne.
- For stærkt lokket pels.
- Afvigelse i størrelsen fra +/- 2 cm til +/- 4 cm.

Diskvalificerende fejl:

- Skyhed, aggressivitet, vildtskyhed eller skudrædhed.
- Grove afvigelser i kønspræg, misdannelser af kønsdelene.
- Totalt depigmenteret næse.
- Alle afvigelser fra korrekt saksebid ud over +/- to PM1.
- Kæbespalte eller hareskår.
- Fugløjne.
- Ektropion, entropion, distichiasis (dobbelt række af øjenvipper).
- Udtalt løs halshud ("Wamme").
- Tydelig karperyg.
- Udtalt hængeryg, kroget rygrad.
- Deform brystkasse (f eks brat afsluttet efter brystbenet).
- Haleknæk, oprullet hale og andre halefejl, f eks for kort eller lang hale.
- Ensfarvet pels.
- Afvigelse i størrelsen mere end +/- 4 cm.

Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter, skal diskvalificeres.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 6 DECEMBER 2004

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

APRIL 2005

☒☒☒ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i JANUAR 1999 ☒☒☒